

TAŞIMALI EĞİTİM GARABETİ

Biz eğitimciler, okullarımıza her kayıt döneminde yüzlerce veliye hep “en iyi okul, öğrencinin evine en yakın okuldur.” deriz.

Gerçekten de öyledir.

Gelin görün ki, okullar arası, eğitimciler arası, bölgeler arası eşitsizlikler, farklar... veliyi “iyi okul”, “iyi öğretmen” arayışına itiyor. Bu “iyi” arayıştır ki, zaten işin başında 100 yıllık Cumhuriyet eğitimimizin “karnesini” gösteriyor.

Cumhuriyetimizin kuruluşunda, yaşamın tüm alanlarında olduğu gibi eğitim anlamında da “kötü” bir durum devralınmıştı.

17 milyon nüfusun 13 milyonu köylerde yaşıyordu.

Köy ekonomisiyle ilgili bir tek bile Tarım Okulu yoktur.

Ticaret okulu 1 tanedir.

14 sanayi okulu vardır.

İmam – Hatip okul sayısı 29’dur.

Yüzde 10’lar civarındaki okuma-yazma oranını , büyük ölçüde yükselten gayrimüslümlerdi. Kadınların oranı çok düşüktü.

Bu nedenle, Gazi Mustafa Kemal Atatürk, Kurtuluş Savaşı’mızın en önemli günlerinde, 15 Temmuz 1921’de cepheden Ankara’ya gelip Maarif Kongresi’ni toplayarak, öğretmenlere eğitimin öneminden, ulusumuzun geri kalma nedenlerinin en başta okuma ve yetiştirme yanlışlarından kaynaklandığını, izlenecek yolu belirtmiştir.

Bununla da kalmamış,

27 Ekim 1922’de Bursa’da İstanbul’dan gelen öğretmenlere seslenmiş.

25 Ocak 1923’te Alaşehir’de “Bundan sonraki zaferimiz süngü zaferi değil, iktisat, ilim, irfan zaferleri olacaktır” demiş.

7 Şubat 1923’te Balıkesir Zagos Camii’nde hutbeden eğitimin önemini anlatmış.

4 Mart 1923’te Kütahya Lisesi’nde öğretmenlere “Toplumumuzu gerçek hedefine, saadet hedefine ulaştırmak için iki orduya ihtiyaç vardır. Biri vatanın hayatını kurtaran asker ordusu, diğeri milletin geleceğini yoğuran kültür ordusudur.” demiş,

7 Şubat 1924’te yabancı okullardan bina içindeki dinsel belirti ve simgeleri kaldırmış,

3 Mart 1924’te Tevhid-i Tedrisat Kanunu ile tüm yurttaki okulları MEB’e bağlayıp, öğrenim birliğini sağlamış, medreseleri kapatmış,

25 Ağustos 1924'te Ankara'da Öğretmenler Birliği Genel Kurulunda "yeni kuşağı Cumhuriyet'in fedakar öğretmen ve eğitimcileri sizler yetiştireceksiniz, yeni kuşak sizlerin eseri olacaktır" demiş,

22 Eylül 1924'te Öğretmenler Birliği'nin Samsun İstiklal Ticaret Okulu çayında; "Dünyada her şey için, uygarlık için, başarı için en gerçek yol gösterici ilimdir, fendir. İlim ve fennin dışında yol gösterici aramak gaflettir, delalettir, hıyanettir" açıklamalarını yapmış,

2 Mart 1926'da Maarif Teşkilatı Kanunu'nu çıkarıp, Köy Öğretmen Okulları'nı açmış,

1925'te Ankara Hukuk Mektebi, 1931'de DTCF, 1936 DGS, Devlet Konservatuari'nin açılışı, ilköğretimin zorunlu hale getirilişi,

1 Kasım 1928'de Latin Harflerini kabul etmiş,

24 Kasım 1928'de Millet mekteplerinin başöğretmeni olmuş,

12 Nisan 1931'de Türk Tarih Kurumu'nu açmış,

19 Şubat 1932'de Halkevlerini açmış,

12 Şubat 1932'de Türk Dil Kurumu'nu kurmuş,

26 Eylül 1932'de 1.Türk Dil Kurultayı'nı açmış,

31 Mayıs 1933'te Darülfunun yerine İstanbul Üniversitesi'ni kurmuş,

20 Haziran 1933'te A.Ü. İnkılap Enst. kurmuş,

30 Ekim 1933'te Ankara Y. Ziraat Enst. Açmış,

4 Mart 1934'te Yükseköğretimde Devrim Tarihini başlatmış,

16 Haziran 1938'de Beden Terbiyesi Gn. Müdürlüğünü kurduymuştu.

.....

Eğitimimizin yüz akı olan Köy Enstitüleri de işte bu devrimler temelinde yaşama geçirilmişti.

"Emek en yüce değerdir" düsturundan harekete; "Köylü milletin efendisidir" diyerek üretene baştaçı eden, kalkınmayı ivedilikle köyden başlatan, yerüstü ve yer altı kaynaklarımıza dayanarak ulusal sanayi (ağır) hamlesini başlatan yeni genç Cumhuriyeti "kimsesizlerin kimsesi" olarak gören ÖNDER ve çevresi, bu çabalarının bir eğitim devrimiyle gerçekleşebileceği gerçeğinden hareketle ardarda sıralanan devrimleri büyük bir inanç, devrimci bir ruh ve onlara inanan halk ile yaşama geçirmişlerdi.

"10 yılda dünyada en hızlı kalkınan 3 ülkenin biri genç Türkiye Cumhuriyeti olmuştur. Bunun adı TÜRK MUCİZESİDİR" övgüsü boşuna söylenmemiştir.

Böylesine DEVRİMCİ olduğu içindir ki, Cumhuriyet henüz 7. Yaşındayken imam – Hatip okullarının sayısı 29'dan 2'ye inmiş, Sanat Okulları yüzde 7 artmış, Tarım okulu sayısı 5'e çıkmıştır,

Ticaret okulları sayısı yüzde beşyüz artış göstermiştir. Cumhuriyetin 17. Yılında ülkede bir tek imam-Hatip okulu kalmamıştır.

...

Gazi M. Kemal Atatürk'ün genç yaşta ve zamansız ölümü, 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nın çıkışı, savaşa girmediğimiz halde, savaşın olumsuzluklarından büyük etkileniş, özellikle köylümüzü sarsmaya başlamıştı.

Aydınlanma çabalarının getirdiği uyanış ne yazık ki, emperyalizme bağımlılık başlangıçlarından itibaren finans kapital ve tefeci bezirgan hacığalarca, onların iktidarlarınca engellenmeye başlandı. Sonuçlar malum.

Ağır değil montaj sanayi anlayışı, köy ve köylülerin bilinçli ihmal edilişi, örgütlendirilmemeleri, tarıma desteklerle teknolojinin sokulmaması, ithalci, üretici değil, ihracatçı, tüketici bağımlı politikalar köylerden yoğun göçleri getirdi. Şehirler köy-kent garabetine büründü. Köyler tefeci bezirganların sarmalına terkedildi. Köylerinde kalabilenler yine de son zamanlara kadar üretimlerini sürdürdüler.

Ancak, özellikle son 20 yıldır uygulan "dincileştirme, siyasal islam" vb. adlarla adlandırılan anlayışın politikaları, köyleri boşalttı. Yerini cami imam, vaizlerine, tarikat-cemaatlere terketti. Köy aydınlanmasının meşaleleri okulların büyük kısmı kapatıldı, Büyükşehir yapılan illerin köyleri mahalle statüsüne çevrildi. Kapatılan okulların öğrencileri de "Taşımali Eğitim" kapsamına alındı.

- Türkiye'de 34.434 olan köy sayısı, 12 Kasım 2012 tarihi itibari ile 30 Büyükşehir'deki 16.220 Köy mahalleye dönüştürülünce 18.214'e düştü. (1053 Belde'de mahalleye dönüştürülmüştü.)
- 2002 yılında 25.087 köy okulumuz vardı. Günümüzde bu okulların 20.243'ü kapatıldı. Öğrenci sayısı da 3.275.458'den, 622.795'e düştü.
- "Öğrenci sayısının azlığı" nedeniyle okulları kapatılan bu köylerimizde şu an; 49.813 cami, 60,808 imam ve 12.028 müezzin bulunmaktadır.
- Okulları kapatılan köylerdeki çocukların ağırlıklı olduğu TAŞIMALI EĞİTİM ile 1 milyon 152 bin öğrenci köylerinden 973 ilçeye taşınmakta, taşıma ve yemek giderleri olarak da devlet TAŞIMALI EĞİTİME her yıl milyarlarca lira ödeme yapmaktadır. (Geçen yıl 12,5 milyar TL)

.....

SONUÇ:

- Girişte "En iyi okul, öğrenciye en yakın okuldur" demiştik. Bu yok edilmiştir.
- Okul ve öğretmenin çıkarıldığı köyler, karanlığa, tarikat ve cemaatlere terk edilmiştir.
- Köylerin daha da terk edilmesine neden olunmuştur.
- Tarımın, üretimin azalmasına, tarım topraklarının elden çıkarılmasına yol açmıştır.
- Halkın büyük sıkıntılara katlanarak ödediği vergiler, plansızca TAŞIMALI EĞİTİM'e harcanır olmuştur.
- Taşıma ve yemek ihalelerinin hep aynı kişilere, siyasi nedenlerle İlçe Milli Eğitim Müdürlüklerince verilir olması çokça söylenir olmuştur.

- “Cumhuriyetin Kaleleri” olarak görülen okullar çürümeye terk edilmiş, büyük zararlar oluşmuştur.

....

ÇÖZÜM

- “Mevcut iktidar bu uygulamadan hemen vazgeçmelidir.” dersek boşuna söylemiş olur isek; o zaman önümüzdeki seçimlerde iktidara geleceklere sözümüz,

TAŞIMALI EĞİTİM UYGULAMASINDAN HEMEN VAZGEÇİNİZ

ZORUNLU 8 YILLIK İLKÖĞRETİM UYFULAMASI OLACAK ŞEKİLDE OKUL VE ÖĞRETMEN PLANLAMASINI YAPIP, ÇABUK YAŞAMA GEÇİRİNİZ.

TÜRKİYE’NİN TARIMA, BİLİMSEL TARIMSAL ÜRETİME GEÇME ZORUNLULUĞUNUN MUTLAK OLACAĞI ÖNÜMÜZDEKİ SÜREÇTE, KÖY OKULLARIMIZLA YENİDEN BULUŞALIM.

Turgut ÜNLÜ
EĞİTİMCİ